

El Secret de l'Increible Gos Volador

By litlab with ChatGPT

Capítol 1: Un Despertar Inusual

Aquell matí, el primer raig de sol va acariciar suament l'ull esquerre de l'Andreu, provocant que es despertés abans de l'habitual. Era una de les coses que li agradaven de la seva casa a la muntanya: ben a prop del bosc, on es podien gaudir els matins amb una serenitat inigualable. Era un refugi per al seu esperit inquiet i rebel. Encara es considerava massa jove per adaptar-se al ritme apressant dels temps moderns, o potser simplement preferia la solitud i la simplicitat del món rural.

Però aquell matí no hi havia cap senyal de la pacífica tranquil·litat que normalment regnava en el seu matí. El so estranyament rítmic des de fora de la casa va interrompre la seva tranquil·litat. Perplex, l'Andreu es va posar dret, es va vestir ràpidament i va sortir a l'exterior, cap a la font d'aquells sons desconeguts.

Al sortir, la visió que li va saludar va ser de tot menys ordinària: un gos, de fet, el seu gos, l'Alfons, semblava estar... flotant? Per un moment, l'Andreu es va esfregar els ulls, pensant que potser estava somiant. Però no, l'Alfons volava literalment en cercles: un bell pastor alemà, amb la seva pell daurada rellevant a la llum matinal, les potes escampades i una expressió felina al seu rostre caní.

"Però què...?" l'Andreu va balbucejar, mirant amb incredulitat la imatge surrealista. El seu reflex, però, va ser el d'obrir la boca i cridar, "Alfons, avall!"

Però l'Alfons semblava més interessat a volar cap a la vall que quedava davant de la casa de muntanya. Aquesta acció va fer que l'Andreu es posés en marxa, perseguint el seu gos volador i cridant el seu nom en un esforç per frenar a la creatura en la seva trajectòria aèria.

A mida que el matí es desenvolupava, l'Andreu i l'Alfons van viure una cacera inigualable. Al llarg de la persecució, l'Andreu es va adonar que no podia negar l'evidència del que estava veient. L'Alfons volava, un fet que anava més enllà de la seva comprensió i que feia trontollar tot el que pensava que sabia.

Aquell incident va desencadenar una seqüència d'esdeveniments que l'Andreu mai hauria pogut preveure. Era l'inici d'una aventura que, en el millor dels casos, podia descriure's com a extraordinària.

L'Andreu havia viscut tota la seva vida connectat amb la natura, però que un gos pogués volar era un fenomen completament nou per a ell. Va intentar comprendre el que estava passant, buscant una explicació lògica. Tal vegada havia estat una mena d'al·lucinació, un somni despert provocat per un despertar sobtat?

Però l'Alfons, ara en terra però tan efervescent com sempre, es veia ben real. El seu somriure gosser, si es que pot dir-se així, semblava indicar que gaudia de la nova

habilitat que havia descobert. L'Andreu va negar amb el cap, sense saber com reaccionar.

"M'has donat una bona ensurtada, Alfons" li va dir, acariciant-lo amb una mà. L'Alfons li va respondre amb un esbotzat que semblava ser una rialla. "Voler, eh? T'estàs fent vell, Andreu. T'estàs imaginant coses."

L'Andreu va mirar el seu gos una vegada més, preguntant-se si la soledat li estava fent veure coses que no eren reals. No obstant això, una part d'ell sabia que no era una al·lucinació. Era real. Alguna cosa en el seu món s'havia canviat. I potser, només potser, aquest canvi no era necessàriament dolent.

Aquella nit, mentre l'Andreu s'estava a la seva cambra, no podia deixar de pensar en l'estrany esdeveniment. En pintava una escena una i una altra vegada a la seva ment, recordant la sensació d'incrèdilitat mentre perseguia l'Alfons volador. Aquell incident l'havia sacsejat i a la vegada l'havia emocionat.

"Ets un gos molt especial, Alfons," va murmurejar a l'obscuritat, cap a on el seu gos dormia al final del llit. "Ja veurem què ens aporta aquesta aventura."

Sense saber-ho, aquest seria el començament d'una història increïble, una història de màgia, d'amistat i de coratge, de descobertes inconcebibles i de la bellesa de viure en un món ple de meravelles. El secret de l'increïble gos volador acabava de començar.

